

Νομίζουμε πώς είμαστε κράτος
κι η αλήθεια είναι πώς είμαστε μονάχα ένα
τοπίο.

Τελετές

Κάθε που επιστρέφω
Στην πατρίδα μου
άπο μακριά

‘Η πρώτη μου δουλειά είναι
νά ρωτήσω γιά δσους έχουν πεθάνει:
“Όλοι οι άνθρωποι είναι ήρωες
μόνο και μόνο γιατί πεθαίνουν
Κι οι ήρωες είναι οι δασκάλοι μας

Και με τη δεύτερη
γιά τους λαθωμένους.

Κατόπιν μόνο

άφου τελειώσω

Αυτή την καθιερωμένη μικρή τελετή
‘Αναγνωρίζω στον έαυτό μου δικαίωμα γιά
ζωή:

Κλείνω τὰ μάτια μου νά βλέπω πιό καλά
Και τραγουδάω με μίσος
“Ένα τραγούδι άπ’ τις άρχές του αιώνα.

Γράμματα σε μιὰ άγνωστη

Σάν περάσουν τὰ χρόνια, σάν περάσουν
Τὰ χρόνια κι ο άέρας σκάψει κενό
‘Ανάμεσα στην ψυχή σου και στην ψυχή μου,
σάν περάσουν τὰ χρόνια
Και θάμαι μόνο κάποιος π’ αγάπησε, μιὰ δ-
παρξη που στάθηκε

Μιά στιγμή μπροστά στά χείλη σου,
Βαρεσητημένος ο φτωχός νά περπατάω στους
κήπους,

Που θάσαι έσύ; Που
θάσαι, ώ κόρη των φιλιών μου!

Τούτοι οι ειδυλλιακοί έραστές

μοιάζουν με δυό μερμήγκια
δυό μάτια στο ίδιο πρόσωπο
δυό ρουθούνια στην ίδια μύτη

τούτοι οι διαλοεραστές
μοιάζουνε με τη θάλασσα στο άνεβοκατέβα-
σμά τους
και με του ήλιου μοιάζουν τις κηλίδες.

Τὰ σύνορα τής Χιλής

Δέν είναι η Χιλή που όρίζεται άπ’ την ‘Ο-
ροσειρά των ‘Ανδεων
άπο την ‘Ερημο Salitre, άπ’ τόν Ειρηνικόν
‘Ωκεανό, άπο
τό ένωμα των δύο ‘ωκεανών: είναι τ’ άνάπο-
δο. ‘Η ‘Οροσειρά
των ‘Ανδεων όρίζεται άπο τη Χιλή, ο Ειρη-
νικός ‘Ωκεανός

φτάνει ίσαμε τó χείλος του ‘Aconcagua (1)
Είναι οι 2 ‘Ωκεανοί που σπάνε χιλια κομμα-
τάκια την
μονοτονία του νότου. ‘Ο ποταμός Valdivia

είναι η πιό
μεγάλη λίμνη τής Χιλής. ‘Η Χιλή όρίζεται
στον Βορρά
άπο τó Σώμα τής Πυροσβεστικής, στο Νό-
το άπο τó ‘Υπουργείο Παιδείας,
‘Ανατολικά άπο την ‘Οροσειρά Nahuelbuta
και Δυτικά
άπο τó κενό που δημιουργεί τὰ κύματα των
‘Ωκεανών που είπαμε
παραπάνω, στο Νότο άπ’ τόν Gonzale Vi-
dela (2). Στο μέσον έχει
μιὰ θερία σβουινιά τριγυρισμένη άπο στρα-
τιώτες, λόγιους και
παπάδες που τη ρουφάν με χάλκινους νερο-
σωλήνες.

Πόσες φορές θά πρέπει νά τó πώ!

‘Αγόρασε έντομοκτόνο
Ξεπάστρεψε τις άράχνες στο ταβάνι
Καθάρισε τὰ τζάμια
Είναι συφοριασμένα άπο μυγόσκατα
Ξεσκόνισε τὰ έπιπλα
Και πιό σπουδαίο άπ’ όλα
Κοίτα νά εξαφανίσεις τὰ περιστέρια:
Όλον έτοϋπον τó καιρό λερώνουνε τ’ άμάξι!

Που διάβολο έβαλες τὰ σπύρτα;

Σημειώσεις

1. ήφαιστειο στή δυτική πλευρά τής Χιλής.
2. πολιτικός, που ένώ στην άρχή ύποστή-
ριξε τούς εργάτες και αγρότες στους άγώνες
τους, όταν βρέθηκε στην κυβέρνηση, τούς
κατεδίωξε.

ΑΤΟΠΟΝ

Τό πορτραίτο μου
χαμήλωσε τó βλέμμα του,
άναιδώς με οϊκτίρει...
Κι όμως δέν είναι παρά μιὰ εικόνα
φτιαγμένη σε φτηνό χάρτι
περιτυλίγματος,
ούτε καν σε μπουσαμά
μιās κάποιος ποιότητας.

(‘Απο τή σύνθεση «Οιδίπους»)

Νίκος Λίτσας